B. N. C
FIRENZE
1001
3

1001 . 3

HENRICI MEIBOMII

DE

MEDICORUM HISTORIA SCRIBENDA EPISTOLA

AD

V. CL.

GEORG. HIER. VELSCHIUM

Medicum Auguſtanum & Polyhiſtorem.

1001

HELMESTADII,

Typis HENNINGI MULLERI Acad. Typ.

Anno CIↃ IↃC LXIX.

V. Cl.

GEORG. HIERON. VELSCHIO
Medicinæ Doctori celeberrimo

HENRICVS MEIBOMIUS
S. P. D.

Equidem non ſine ſingulari gaudio in memoriam redeo illius temporis, quo ante hos ſeptem annos primus mihi ad tuam, Vir præſtantiſſime, amicitiam patuit aditus Innotueras pridem erudito orbi, mihique raræ eruditionis de *AEgagropilis* commentario, ideoque in meo per AVGVSTAM veſtram urbem tranſitu nihil magis deſiderabam, quàm coràm intueri & ſalutare eum, quem in ſcriptis hactenus fueram veneratus. Excepiſti autem me non tantùm ſumma humanitate, ſed eadem etiam abeuntem comitatus es, literasque in Italiam dediſti, quibus amicitiæ inter me & Cl. Virum *Carolum Offredum* contrahendæ pararius fuiſti. Non fuiſſe autem illius brevi temporis ſpatio coalitæ amicitiæ lubricam apud te memoriam, vel inde patuit, quod nuper in doctiſſima in *Syllogen obſervationum* tuarum præfatione non meminiſti tantum mei, ſed & invidendo elogio, quod ipſum affectui imputo, ornaſti. Non reddam par pari, ne, novo nunc iterum beneficio obſtrictus, adulari velle, & hic tui laudandi captaſſe occaſionem cuiquam videar. Cum præſertim ſcripta tua ubique oſtendant, non tantum, quantum in Arte noſtra exquiſita eruditione & multo uſu profeceris, ſed quam variam præ-

terea omnis bonæ doctrinæ tibi comparaveris ſuppellectilem, pluriumque linguarum, Orientalium, Græcæ, Latinæ, earumque, quæ hodie politioribus uſui ſunt & ornamento, Italicæ, Gallicæ, Hiſpanicæ peritia ſis inſtructiſſimus. Cum autem eopſe in loco Commentarii Parentis mei, τοῦ μακαρίτου, JOHANNIS HENRICI MEIBOMII de Vitis Medicorum feceris mentionem, eumque à te deſiderari non obſcure ſignificaveris, inde natâ occaſione hanc ad te Epiſtolam exarare volui, qua & illius inſtitutum omne, & modum ſcribendi, & quid hactenus editionem remoratum, indicarem, ſimulque tuas opes ad locupletandum id ſcriptum ſollicitarem.

Non dicam apud te, quantæ utilitatis ſit iſtæc Vitarum deſcriptio, cum vel maxime tibi placeat: nec recenſebo pluribus notiſſimos tibi, qui iſtac opera demereri publicum voluerunt. Vetus enim eſt, deſcribere Vitas virorum celebrium, qui vel meritorum magnitudine, vel commentationum doctarum monumentis famam nominis ad poſteros tranſmiſere: tum in ſingulis diſciplinis catalogum & Indicem adornare, qui & nomina eorum, qui in emolumentum ſcientiæ quid contulerunt, in ſe contineat, & quæ aut qualia illa fuerint, uno quaſi intuitu exhibeat. Qui vitas vel plurium vel unius digeſſerint, infiniti olim fuere, & ſunt hodie etiamnum non pauci. Inter illos, quamvis ex veteribus Græcis recenſeantur, *Satyrus, Amphicrates*, *Demetrius Byzantinus, Diocles*, *Lyſanias*, *Megacles*, *Nicias*, *Socrates*, *Soſicrates*, *Ariſtoxenus Muſicus*, *Theophraſtus*, *Dicaarchus*, *Antigonus Caryſtius*, *Hermippus Peripateticus*, *Apollodorus*, *Phanias Peripateticus*, *Porphyrius*, pluresque alii: vetuſtatem tamen tantum pertulerunt *Diogenes Laertius*, *Plutarchus*, *Eunapius*, *Heſychius*, *Philoſtratus*, *Photius Patriarcha*: è Latinis *Cicero*, *Cornelius Nepos*, *Svetonius*, *Aurelius Victor*, & his recentiores *D. Hieronymus* (qui in præf. in lib. de ſcript. Eccleſiaſt. non paucos enumerat) *Gennadius*,

Honorius

Honorius, *Iſidorus Hiſpalenſis*, *Sigebertus Gemblacenſis* &c. Illorum, qui Catalogum ſaltem aut Indicem auctorum, ac quæ & qualia in ſingulis diſciplinis quisque fuerit commentatus, pauciores extitere, non tamen nulli, qui confecerint. Iuſtinianus Imperator *ICtorum Indicem* nobis exhibuit, quo & nomina ipſorum & numerum librorum conditorum in veſtibulo Iuris ſui nobis oſtentat. *Indicis Philoſophorum* pridem meminit Cicero in oratore: *In philoſophos veſtros*, inquit, *ſi quando incidi deceptus Indicibus librorum, quod ſunt ferè inſcripti de rebus notis* &c. Meminit & Seneca, atque ita meminit, ut Indices illos incitamento nobis eſſe credat ad illos imitandum & ſimile quid conandum, quorum nomina & ſcripta ob oculos nobis ponuntur. Meminit & Quintilianus, & Svetonius de Illuſtr. Gramm. & Galenus comm. in Hipp. libr. de Artic. Athenæus non uno loco Callimachum citat ἐν τῷ παντοδαπῶν συγγραμμάτων πίνακι; *in indice omnigenûm ſcriptorum*. Ejusdem πίνακος ſive *indicis* meminit Laertius, & Suidas, & Auctor Etymologici in πίναξ.

Horum omnium laudabile ſtudium imitatus Parens meus *Hiſtoriam Medicam* ſive *de Medicis & rei Medicæ ſcriptoribus ſyntagma* conſcripſit. Aliorum quidem vitas, aut particulam vitæ, aliorum tantum catalogum aut ſcriptorum indicem, quorundam ferè ſolum exhibet nomen, neminem facile data opera præteriens, quem aliquando in rerum natura fuiſſe lectione percepiſſet. Ex Philoſophis quoque multi in hoc Medicorum catalogo comparent, quod nemo mirabitur. Nam & Philoſophia Democrito ἀδελφὴ καὶ σύνοικος, Tertulliano *ſoror Medicinæ* dicitur, aliis *Medicina Philoſophiæ filia* audit, ſed *nata ante matrem*: veteresque Philoſophi plurimi ſimul fuerunt Medici, ſi non opere, ſaltem cognitione. Non tamen temerè Philoſophorum quenquam Medicis annumeravit, quem non teſtimonio aliquo antiquitatis Medicinæ deditum aut peritum fuiſſe, aut ad Medicinam quid perti-

 nens

mens ſcripſiſſe ſimul oſtendit. Ita & non paucos Heroum priſcorum & Regum affert, penes quos Medicina antiquitus erat, quorum tamen æquè inter Medicos comparere neminem juſſit, quem non antiquitatis teſtimonio Artis cultorem, ſi non factorem, monſtravit. Neque tamen omnes æquè magni nominis ſunt, quos producit, Medicos, ſed nonnulli minorum gentium. In quo ipſa varietas legentem delectabit: ceu in cœnis grandibus ſæpe facimus, ut cum optimis cibis ſatiati ſumus, varietas tamen nobis ex vilioribus grata ſit. Ne Medicos quidem mali commatis, à Græcis Latiniſque Poëtis in fabulis convitiis proſciſſos in hoc Medicorum catalogo omiſit. Omnes enim in theatrum producendi erant, nullo diſcrimine, boni malive eſſent, ut de utriſque juxta ſe poſitis rectius judicium facere liceret Artis candidato, atque ut

Inſpicere tanquam in ſpeculum in vitas omnium
Poſſet, atque ex aliis ſumere exemplum ſibi:
Hoc facere, hoc fugere, hoc laudi, hoc vitio ſciret dari.

Quod ſi quis pleroſque eorum à Poëtis fictos, iſtiſque nominibus forte in natura rerum non fuiſſe contendat, cum eo non litigaverim: fuiſſe tamen aliquando, quos ſub falſis iſtis fictitiiſque nominibus traducere atque exagitare ipſis libuerit, vix aliquis negatum iverit. Solenne enim hoc olim multis erat, non eos tantum, quos amabant, ſub effictis nominibus laudare, ſed &, quos culpaturi erant, ſub alienis nominibus differre, & parcendo perſonis dicere de vitiis. Apuleio objectum legimus in judicio, quod Charinum & Critiam appellitaret in verſibus, qui aliis nominibus vocarentur. Is reſpondet: *Eadem opera accuſent C. Catullum, quod Lesbiam pro Clodia nominarit, quod, quæ Metella erat, Perillam ſcripſerit: & Propertium, qui Cynthium dicat, Hoſtium diſſimulet: & Tibullum, quod ei ſit Plantia in animo, Delia in verſu.* Addit, eodem modo Virgilium, cum puerum amici ſui Pollionis laudaret, abſtinentem nominum ſe quidem Corydonem,

puerum

puerum vero Alexin vocaſſe. Idem & in Medicis iſtis à Poëtis factum credere licet. Ex Chemicis quidem omnes illos recenſere, quos Lapidis ſui poſſeſſores & inquiſitores nominant, relligio Parenti fuit. Quis enim omnes illos, qui vel ſolis nominibus, iisque vel nullius linguæ, vel barbaris, vel fictis in cauto vulgo obtrudi ſolent, & nominari, citra nauſeam recenſeret? Sunt ex iis *Aſtrucanus*, *Agadimon*, *Araſtratus*, *Ardanus*, *Ariſtenes*, *ArZocb*, *Aſcanus*; *Aſſates*; *Aſtratus*; *Attamenus*, *Bacacer*, *Balgus*; *Barcenites*, *Bollas*, *Bodillus*; *Borates*; *Cadmon*, *Cerus*, *Chambar*, *Crumes*, *Cuſtos*, *Dardanus*, *Dardaris*, *Danſius*, *Diamedes*; *Emiganus*; *Eximenus*; *Eximidius*; *Gloſſarius*, *Hecyla*, *Hena ſapiens*; *Hyargus*; *Locaſtes*, *Mandinus*, *Menabadus*, *Marſolaus*, *Moſius*, *Naphitus*, *Obſemegamus*; *Orphatus*, *Pithea*, *Rarſon*, *Scitas*, *Zeumon*, *Zimon*. Atque hi, quibus recenſendis animo aliquis linqui poſſit, adducuntur ab *Auctore Turbæ Philoſophorum*, *Auctore Pandoræ*, *Auctore ſplendoris ſolis*, & id genus tenebrionibus, & minorum gentium ſcriptorculis, ipſis æquè obſcuris, ac ſunt illi, quos Arti ſuæ lucem putant allucere, eamque illuſtratum ire. Ob talium certè omiſſionem nemo facile ſuccenſebit Parenti meo, niſi qui ſit de genere horum.

Geſſit autem eo ferè ſe modo Parens in enarrandis Medicis, quo in Hiſtoricis Græcis, Latinisque, aliisque ſcriptoribus Vir ſummus *Gerhardus Iohannes Voſſius*. Initio Introductionem quandam præmiſit, in qua & de vaſto Medicinæ ambitu, & de Medicorum Sectis Ordinibusque ex Antiquitate omni pluribus agit. Dein libro Primo eos, qui ab Orbe Condito ad usque Vrbem Conditam: Secundo, qui ab Vrbe Condita usque ad natum Chriſtum: Tertio qui à nato Chriſto usque ad ſeculi decimi quinti medium vixerunt: Quarto denique omnes, quorum in incerto ætas eſt, ordine Alphabetico enumerat. Quod ſi enim cui libeat illos quoque, qui poſt annum reparatæ ſalutis MCCCCL fuerunt Medici, colligere & in Theatrum producere,

Illæ

Ille pulveris Erythræi
Siderumq́; micantium
Subducat numerum prius,

quàm omnes nobis ſiſtat.

Poſſet autem quis putare; actum egiſſe Parentem meum, cum jam tum non pauci egregii Viri iſti operæ vacaverint. Nemo enim harum rerum curioſus temerè ignorat, ſimile quid conatos *Ottonem Brunfelſium*, *Symphorianum Champegium*, *Robertum Conſtantinum*, *Iſraelem Spachium*, *Paſchalem Gallum*, *Iohannem Schenchium*, *Petrum Caſtellanum*, *VVolfgangum Iuſtum*, *Ioannem Neandrum*, *Ioannem Antonidem Vander Linden*. Verum de prioribus tribus nihil dicam, quos diligenter licet inquiſitos fortuna in manus Parentis pervenire noluit. Quid *VVolgangus Iuſtus*, quid *Iohannes Neander*, ille in *Chronologia Medica*, hic in *Natalitiis Medicinæ* præſtiterint, ex iis liquidum erit, quæ à Parente ſubinde notabuntur, uterque alioquin laude ſua non defraudandus. *Petrus Caſtellanus* non male, nec indoctè rem exorſus eſt, ſed in pauciſſimis ſubſtitit. Quæ ſummus Vir *Ioh. Gerh. Voſſius* de Medicis congeſſit libro de Philoſophia poſthumo capp. XI. XII. XIII. XIV. utut egregia, pauca tamen etiam ſunt. Reliqui utilem quidem operam præſtiterunt, ſed aliud ſpectarunt, atque iis tantum labore ſuo inſervire voluerunt, qui nomina Auctorum & ſcripta, ac quoties quibusque in locis ea typis excuſa, aut recuſa fuerint, noſſe deſiderant. Vt idcirco hoc ſeculo præclari quidam & publico bono nati Viri eam ad ſe curam adhuc pertinere judicaverint. Inter quos primo loco poni meretur *Thomas Reineſius*. Cum illi inſtitutum Parentis mei per litteras ſignificaſſet Vir longè doctiſſimus, amicus noſter, *Iohannes Vorſtius*, ita reſpondit Reineſius anno 1653. *Cl. Meibomii πονημάτια ſi miſeris, immane quantum me tibi devinxeris. Video eum colere ſecretiores litteras, eſſeq́; ὐ πολλοῦ δήμου ἕνα, Veterum Medicorum hiſtoriam poſt Brunfelſium, Champegium, Squarcialupum, Fuchſium,*

Fuchſium, Caſtellanum, qui hoc ſeculo ſcripſit, & Medicarum Bibliothecarum compilatores, digerere & ipſe tentavi. Negligenter enim eam partem eruditionis tractarunt, quiqui manum admoverunt. E Celſi, Plinii, Galeni, Cœlii Aureliani, AEtii Oribaſii ſcriptis multos erui, nemini obſervatos. Joh. Jonſius, vir eruditus, l. 2. de ſcript. hiſt. Philoſ. cap. 8. cum de ſcriptoribus quibusdam Medicis egiſſet: *Sed hac potius*, inquit, *iis relinquenda ſunt, qui priſcorum Medicorum Hiſtoriam tradunt, quam Ioh. Henr. Meibomius ſub manibus habuit, ſed morte præreptus imperfectam aliis reliquit. Reineſium quoq;, Germanorum in hoc litterarum genere doctiſſimum, eandem meditari ex fide dignis cognovi: qui quanto eruditius & ſolidius eandem præ multis aliis tradere poteſt, tanto majore cura quoq; elaboratam eam propediem publicandam curaturum eſſe, deſiderioq; plurium ſatisfacturum, certo ſumus perſvaſi.* In quo quidem de *Reineſio* judicio planè ὁμόψηφος *Ionſio* ſum: ſed nunc quidem incomparabilis ille Vir tot operibus orbi erudito adhuc promiſſis immortuus eſt, nec quid de Hiſtoria Medica ſperandum ſit, mihi conſtat. Supereſt vero adhuc, & exornat noſtri ævi gloriam *AEgidius Menagius* qui publico dudum promiſit Medicorum Hiſtoriam, eamque brevi edendam jam ante hos ſex annos præſenti mihi ſpem fecit, quamvis nec dum prodierit. Illum verò huic operæ parem eſſe facile intelligit, qui variam illius lectionem, excellens ingenium, ſubactumque in talibus judicium vel ex noviſſimis in Diogenem Laertium notis perſpexerit. In eadem Pariſienſi Urbe *Philippus Labbeus*, propter varia ad rem librariam bibliothecariamque pertinentia egregia ſcripta, quæ dudum publicavit, celeberrimus ante hoc ſexennium præſenti fidem fecit, Medicorum hiſtoriam à ſe dudum congeſtam eſſe & aliquando publicandam. Verum nec illa hactenus prodiit, quamvis dudum ὑπομνηματισμάτιον aliquod de Vita Galeni ediderit, unde ejus in his rebus eruditionem colligere licet. Quomodo Cl. Vir *Petrus Lambecius* vaſtæ ſuæ Hiſtoriæ Literariæ Medicorum

quoque inſerere voluerit, ex Prodromo patet: verum eam quidem non tam cito abſolutam iri perſvaſi ſumus, cum præſertim alios de Bibliotheca Vindobonenſi labores nunc illi ſub manibus eſſe intelligam. *Hermannus Conringius* noſter, ὁ πάνυ, uti non pauca ad omnem hiſtoriam rei literariæ vitasque eruditorum pertinentia congesſit, ita de Medicis longè plurima egregiè obſervavit, ut cuivis ex variis ejus ſcriptis, ubi παρέργως talia tractat, apparet. Seorſim tamen de Medicis aliquid edere, cum à Parente occupatum laborem ſciret, noluit, neque nunc aliæ ipſius curæ, ut id agat, permittunt.

Quamvis autem non inviderem, ſi alius aliquis, Vir eruditus, ex hoc muſtaceo laureolam quæreret, imò jam tum edita illa Cll. Virorum modo memorata ſcripta optarem, auſim tamen etiam de Parentis mei opere ſeculo noſtro aliquid polliceri, ejusque publicationem brevi promittere: cur tamen hactenus nondum prodierit, jam cauſſas dicam. Equidem quadraginta jam & quod excurrit anni ſunt, ex quo primum Parens meus illi operæ manum admovit, ſed lente admodum processit negotium. Obſtabant enim in ampla & populoſa urbe *Lubeca*, ubi ſedem fixerat, ex multitudine decumbentium occupationes quotidianæ. Horatiana illa huc accommodare licet:

Hic viſum vocat, hic auditum triſtia, ſpretis
Omnibus officiis: cubat hic in colle Quirini,
Trans Tiberim longè cubat hic prope Cæſaris hortos,
Ille extremo in Aventino, viſendus uterq;.

Neque id una aut altera die: ſed cottidie volvebatur hic Rhombus, & redibat *labor actus in orbem*. Ut proinde his talibus nullum aliud, nec plus temporis impendere potuerit, quàm quod ægrotantibus ſuffurari, & ad lucernam demetiri licuit. Quamvis his ipſis laboribus difficultates & tædia in Medicina facienda ſubnata non parum levaret, ſeque iis quodammodo reſtauraret; ceu ſolent athletæ remiſſa quibusdam

buſdam temporibus ciborum atque exercitiorum certa neceſſitate otio & jucundioribus epulis refici. Non parum vero etiam turbabant morbi, & dolores arthritici, quibuscum quotannis ei conflictandum erat, qui tamen ipſi aliquando, quod domo egredi prohiberent, tempus commodum his ſtudiis ſuppeditabant. Præterea vivebat in loco, ubi pauca ex aliorum bibliothecis ſubſidia habebat, propriâque ferè contentus eſſe cogebatur, unde in multis locis non poterat non hærere. Accedebat operis ipſius varietas, difficultasque.

Fronte exile negotium,
Et dignum pueris putes:
Succeſſu labor arduus,
Nec tractabile pondus eſt.

His de cauſſis abjicere ſæpe opus, & tenebris damnare voluit, feciſſetque etiam, niſi reſtitantem incitaſſent Viri magni & hujus rei intelligentes, &, ut fidem exſolveret, præſtaretque, quod promiſiſſet, monuiſſent. Inter quos præcipui fuerunt, nunquam ſine præfatione honoris nominandi, *Hugo Grotius, Claudius Salmaſius, Hermannus Conringius, Caſpar Hoffmannus.* Perrexit igitur in materia diffuſa & multis obſcuritatibus involuta, & ferè abſolvit, quatuor, ceu ſupra memoravi, libris. Et, quamvis non ignoraret, multos ſcriptores diligentiam ſuam effugiſſe, tamen ſolabatur ſe illo Columellæ: *In magna ſylva boni venatoris eſt indaganter feras complures capere, nec cuiquam culpæ eſt, non omnes cepiſſe.* Ideoque ſi unum tantum aut alterum annum fata vitam prorogaſſent, ipſe edidiſſet, erat enim in recenſendo opere quotidie occupatus. Cum vero anno quinquageſimo quinto hujus ſeculi curis, laboribus, morbiſque confectus moreretur, mihi unico hæredi maſculo cedere id opus voluit, ea lege, ut matura ætate maturoque aliquando judicio recenſerem, recenſitumque publicarem: ego verò tum ſextum tantum & de-

cimum annum compleveram. Noverat enim, opus illud ultimam manum adhuc deſiderare, & extare non paucis in locis lacunas, propter defectum potisſimum librorum natas, quas ſuppleri aliquando à me volebat. Ego vero nihil prius habui, quàm, ut, quod pietas ipſa requirebat, illi Parentis voluntati, & eruditi orbis exſpectationi ſatisfacerem: ideoque de illo ſupplendo augendoque nunquam non cogitavi. Et vero auſim dicere, non pænitenda quædam interea à me obſervata eſſe, præſertim, dum primarias Europæ bibliothecas luſtrare contigit, quæ exornando operi, imo emendando eſſe posſint. Quin & illud conſtat, intra hos quatuordecim à Parentis obitu annos non paucos etiam publicis typis excuſos eſſe libros, unde augeri hæc hiſtoria posſit. De uno tamen hîc imprimis apud te conqueri cogor, eruditisſime Vir. Nullibi magis defecit Parens, quàm in Arabum Medicorum hiſtoria contexenda, quorum tamen numerus longe eſt maximus, quique ſi defuerint, minus perfectum quis opus hoc non immerito dicat. Qui enim in illa operæ aliquod pretium facere voluerit, & exactam Arabicæ linguæ notitiam habere debet, & cum ipſorum Medicorum Arabum, tum illorum librorum copiam, qui de Vitis Arabum Philoſophorum & Medicorum in Bibliothecis extare memorantur. Ab utraque autem deſtitutum Parentem meum libens fateor: qui igitur ita ſuffenus ſim, ut lapſum ab eo caveri potuiſſe putem. Sollicitavit per literas multos præclaros Viros, ut ſubſidia ſibi mitterent, ſed partim inanibus promisſis lactatus, partim ſine ſpe dimisſus eſt. Quæ ad hanc rem in ſola Bibliotheca Lugduno-Batava extent adminicula à Cll. Viris *Erpenio Golioq̃.*, notisſimum tibi eſt, omnia tamen hactenus inedita ſunt. Exiſtimant eruditi ſupereſſe ibi etiam *Ben Caſen* illum, qui doctisſimorum Arabum hiſtoriam ſcripſiſſe memoratur a Gabriele & Johanne Maronitis ad Geographiam Nubienſem. Sanè Auctor qui ibi extat, *Ibn*

Abiobſei-

Abiobſeibea, aliàs *Elaigbas Ahmed ben Caſen* plurima proponit, ſi titulus nos non fallit: non Medicos tantum Græcos, Hippocratis diſcipulos, Galeno poſteriores, Alexandrinos (quorum forte hiſtoria aliunde haberi poſſet) ſed ex Arabibus eos, qui à tempore manifeſtati Islamiſmi quiq; initio imperii Abaſſidarum celebres fuerunt, quique libros Medicos, aliosque ex lingua Græca in Arabicam tranſtulerunt: quibus denique Babyloniorum, Barbarorum, Indorum, Afrorum, Ægyptiorum, Syrorum Medicos ſubjunxit. Et verò memini, me cum Lugduni Batavorum ante plures annos viverem, Viro longè celeberrimo *Iacobo Golio* non tantum de his theſauris publicandis vellicare aurem, ſed & rogare, ut ſi quæ ſingularia de Medicis Arabibus legiſſet, annotaſſetque, ea communicare mecum vellet, ſuis à me locis cum præfatione debiti honoris inſerenda. Verum me præſente quidem inter promiſſa res ſtetit, nec quicquam impetrare potui: nunc vero propter optimi viri obitum, inde ſperare nihil licet. *Andreas Alpagus*, vir doctus, præf. Interpr. nom. Arabicor. Avicenn. Medicorum & Philoſophorum Arabum Hiſtoriam Latinè ſe tranſtuliſſe ſcribit: verum cujus illa fuerit, & quo pervenerit, juxta cum ignariſſimis ſcio. Editam eſſe non arbitror.

Solius *Iohannis Leonis*, cujus Hiſtoria Africana extat, de ea re ſcriptum habemus. Equidem dici non poteſt, quanto illius deſiderio flagraverim; ex quo & ab ipſo in Hiſtoria Arabica memorari & Excerpta ejus quædam à Gerh. Joh. Voſſio libro de Philoſophia adduci obſervavi. Tandem indicio Cl. Joh. Rhodii ad Scribonium Largum in Illuſtri Medicea Bibliotheca extare deprehendi. Cum vero ante plures annos Florentiæ per menſes aliquot hærerem, doctiſſimorumque illic virorum, nobilitate incertum generis an virtute & eruditione præſtantium magis, *Caroli Dati, Cavalcanti, Redii, Giraldi, Strozzi, Malliabeci* converſatione fruerer, non tantum mox ad ipſam Bibliothecam liberrimus patuit aditus, ſed & Leonis Hiſtoria

deſcri-

deſcribenda mihi oblata eſt, quam cum MSto Codice diligentes contuli. Extat ille Pluteo xxxvi. habenturq; in eopſe Codice quidam Orphei & Procli Hymni ſoluta oratione, &, præter hanc clarorum virorum hiſtoriam, ejusdem Leonis quædam de *Arte Medica Arabum*, ejusque inventore *Elchalil.* In ipſa hiſtoria præter viginti octo Arabas, quibus totidem capita deſtinantur, quinque quoque Hebræi, viri præclari, deſcribuntur. In quatuor autem capitibus quædam deſiderantur in 22. & 25. defectus tantum aliquis eſt, 23. autem & 24. plane deeſt. Unde autem ſuppleri hic defectus poſſit, non video, cum, quod equidem ſciam, non extet alibi exemplar, quod non ex Florentino Codice deſcriptum ſit. Nam & quæ Voſſius excerpta habet, hinc ſine dubio deprompta. Florentinum quidem ex Archetypo deſcriptum eſſe, in calce libelli memoratur, ubi autem illud archetypum extet, non dixerim. Translationem ex Arabico eſſe ſatis patet, ſive Auctor ipſe transtulerit, ſive alius quis, quomodo Arabia ejusdem Leonis Arabicè conſcripta non ab ipſo in linguam Latinam, ſed à Johanne Floriano translata eſt. Quod autem Arabicum ipſum alicubi ſuperſit, non conſtat, niſi forte in Vaticana Bibliotheca lateat, inibi repoſitum à Leone X. Pontifice, qui patronus illius fuit, nomenque Chriſtiano facto de ſuis dedit. Ante paucos annos hunc librum edidit Cl. *Hottingerus*, & Biblioth. l. 2. p. 426. inſeruit, ut ita ab omnibus jam legi poſſit. Scribit ſibi ab Amico ex Italia oblatum, nec quicquam præterea addit, ego vero certus ſum, ex eopſe, quem dixi, Codice Florentino depromptumptum ad eum miſſum eſſe. Non pænitet autem, ne nunc quidem poſt factam ab Hottingero publicationem, impenſæ in deſcribendo operæ. Nonnulla enim ab illo deſcriptore omiſſa ſunt, quæ in MSto habentur, quædam quidem non magni adeo momenti, alibi tamen non parvam in annorum notatione variationem deprehendi. Verùm enim vero, quamvis multa egregia nos doceat hic *Johannes Leo,*

per

per illius tamen ſcriptum omnes ſcrupulos ſublatos nemo dicere audebit. Quin in iis præterea, qui in Arabum ſcriptis citantur non parva difficultas occurrit, dum interpretes minus rectè nomina propria, alii etiam aliter, Latinè reddunt, aut Latinas terminationes in fine addunt. Recurri utique deberet ad fontes, qui in Bibliothecis Illuſtribus habentur, ſed illi quidem conſuli niſi à peritia linguæ inſtructo non poſſunt. Ea verò nec mihi adeſt, nec Parenti, ut jam tum ante: faſſus ſum, fuit. In quibusdam conjectura aliquid licet adſequare. Ita *Arcigeneſi* & *Artigeneſi* à Rhaſe citatus l. v. continent. c. I. & *Arcaganis* c. III. item *Arcagenſius* l. vi. c. 1. non tantum unus idemque ſunt, ſed & nullus alius, quam *Archigenes*, ſæpius a Galeno, & ex hoc Arabibus adductus. *Arabaſius* & *Vrbiaſius* ibidem loci, quis alius eſt, quam *Oribaſius? Anciliſius*, *Antiliſius*, *Antiles* vel *Antilis* apud eundem Rhaſin l. II. c. v. c. vi. eſt *Antyllus*. *Abolonſin* l. III. c. VII. interpretor *Apollonium*. *Filegorius* & *Filegoriſius* forte eſt *Philagrius*: *Baladius*, *Palladius*. Qualia monſtra ſe ſtudioſe notaſſe, & in ſcenam aliquando producturum promiſit Reineſius. In aliis conjectura fallit. Quorundam verò Arabum nomina ſono ſibi invicem tam ſunt vicina, ut unus pluresve iis ſignificentur, dijudicari nequeat. Ex his difficultatibus, Vir πολυγλωτλότατε, ſi me expediveris, rem præclaram feceris. Non dubito, quin longè plurima circa Arabes Medicos obſervaveris, cumque ingenio & judicio polleas, & linguæ peritia ſis inſtructus, nec deſint ſcripta ipſa, multa aliis rectius docere nos poſſis. Quæ ſi communicare aliquando volueris, ut appendicis loco, aut quomodocunque placeat, Syntagmati Parentis mei accedant, non publicum tantum plurimum, ſed me imprimis tibi devincies. Stat enim jam ſententia, maturare quantum licet editionem. Vrgent me quotidie docti Viri, nec ferè ex Gallia à magno illo Medico & Polyhiſtore *Guidone Patino* litteras accipio, quin de Hiſtoria Medica me moneat. Quod vero nec

dum

dum prodierit, antehac quidem vita mea deſultoria, peregrinationibus magnam partem per acta, in cauſſa fuit, dein vero, poſtquam Profeſſionem Medicam in hac Academia Julia ſuſcepi, difficiles inter initia & continui labores; dum Auditorum profectus maxima merito nobis habenda eſt ratio, operaque danda, ut non tam benè ſcripſiſſe libri, quàm benè docuiſſe diſcipuli teſtentur. Anatomica præſertim, quæ à me nunc tractantur, ſtudia vel ſola, experimentorum & novarum obſervationum varietate, longè plurimum temporis ſibi poſcunt.

Interim, dum hæc mihi curæ ſunt, non poſſum non, Clariſſime Vir, tuum quoque Inſtitutum laudare; utque ingens illud, Artique Medicæ maximè profuturum volumen, quod promittis, abſolvere poſſis, vitam longam viresque integras apprecor. Si juvare alicubi te à me poſſe putaveris, nunquam deero, qui juxta tecum publico bono ſtudia mea devovi. Sunt & penes me non contemnenda quædam præſtantium Medicorum ſcripta, Conſilia, Obſervationes &c. quæ omnia publicari non prohibebo (ἀφθόνους εἶναι δεῖ μουσῶν θύρας) ut Theſaurus Experientiæ Medicæ, ultima pars magni operis tui, vel illa levicula acceſſione augmentetur. Quàm enim de hujus rei utilitate tibi conſentiam, vel ex illa Epiſtola mea patet, quam ante hos quatuor annos ad Cl. *Hermannum Conerdingium* ſcriptam Bootii Obſervationibus à me editis præmiſi. Sed non moror te nunc diutius, Vir præſtantiſſime. Vale igitur, & affectum tuum porro integrum mihi ſerva. Ego, quem certa opinione doctrinæ & virtutis æſtimare cœpi, colere non deſinam, quamdiu & huic & illi pretium ponere ſcivero. Dabam Helmæſtadii in Academia Julia IV. Kalend. Februar. Anno MDCLXIX.

MC